

FECSKE CSABA

Hosszú út

*a pályaudvartól a kollégiumig
hosszú az út amit oly boldogan
faltak lépteim
lányokat cserkésztem be szerelmi
vadorzó bögyös bakfisokat akik
büszkén vetettek elém egy-egy
kacér mosolyt mintha koncot
nesze te kis csacsi légy vele boldog
és én boldog is voltam
fellobbantam mint a szalmaláng
siettem mint a fű tavasszal mint
Puskin barátja Vjazemszkij herceg
siettem élni szeretni pedig volt időm
tizenhét évesen egyebe sincs az embernek
mégis siet a Lányi Ernő út lángoló
nyárfái alatt rohan a lányok után
a vesztébe*

Rege

*megjöttek mondták nem minden
irónia nélkül a kentaurok a kocsmába
bevonulva nimfák úszkáltak szemükben
rétszaguk volt s virágpór a patájukon
az ablak alatt Pán fújta sípját
s valahol messze gyöngyöző kacagással
nevetett Artemisz fizettek egy italt
mindenkinek az egyik aki hasonlított
Alain Delonra és Bacepausra Nagy Sándor
harci ménjére érdeklődve nézett a fiatal
kocsmárosnéra tiszta Kyrké tüzet fogott
akár a száraz tapló ki hitte volna
hogy ilyen is van ennek a fele sem tréfa
gondolták a jövevények és komoly képpel
gyorsan kivonultak a fűrészporos padlójú
helyiségből ahol vérfagyasztó történetek
időznek sötéten öreg szeszakázának a
megmondható meg történt igaz a kocsmá előtt
a kentaurok sorban meghágták az odabent
gyanútlanul fröccsöző fuvaros két szép
almásderesét ezt látva Kyrké elsírta magát*